

Ganapathy.

Dallathol.

ശ്രീ
ഗണപതി

ഗ്രന്ഥകർത്താവ് :

വള്ളത്തോൾ നാരായണമനോൻ.

രചനാപതിപ്പ്

കുന്നംകുളം

“അക്ഷരണപ്രശാധിക” പ്രസ്സ്.

മുറംകു.

വില 5-ന.

പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്

ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ

മുഖവുര

എല്ലാ മംഗളകർമ്മങ്ങൾക്കും ആദ്യത്തിൽ ഒരു 'ഗണപതിപൂജ' അത്യാവശ്യമാണെന്നു ചെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പുസ്തകങ്ങൾക്കു മുഖവുരയും ഇപ്പോൾ എങ്കിലും ആ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രകൃതത്തിൽ അതു രണ്ടും കൂടി ഒന്നായിത്തന്നെ കഴിയുന്നതാണ്.

ഗണപതി'യുടെ മാഹാത്മ്യം വെളിപ്പെടുത്താൻ ഇവിടെ ഒരു ശ്രമവും ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അലങ്കാരനിഷ്ഠർ കൂടാതെ സൃഷ്ടിയില്ലാത്ത സൗമ്യവും രസപരിപൂർണ്ണമായുമാകട്ടെ കൃതികളാൽകൊള്ളാമെന്നുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ 'ഗണപതി' അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്നു മാത്രം എനിക്കൊന്നു പറയാനുണ്ട്. ഈ ഒരു കാവ്യം സവിശേഷം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു 'ഗണപതി'യുടെ അകൃത്രിമമായ സൗന്ദര്യം തന്നെയാണ് എനിക്കുള്ള ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ, സ്വഭാവോക്തികളായ ചില നല്ല അലങ്കാരങ്ങൾ ഇനിയും ഇതിൽ വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്നു, കവിയുടെ വാസനാചെയ്യേണമെന്നു ഞാനെന്നു കരറപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാണ്.

ഇതു, 'ഗണപതി'യുടെ ആദ്യത്തെ ആചാര്യർ വെല്ലു; മുന്യ കൈമുദ്രി മിൽകൂടി രണ്ടു ഭാഗമാ ചിത്ര കാശിച്ചുകണ്ടിരുന്ന ആ ഒരാനന്ദമൂർത്തി തന്നെയാണു് ഇപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണമായ രൂപത്തിൽ ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നതു്. ഭക്തിയുള്ളവർ സേവിച്ചാൽ, ഈ 'ഗണപതി' ഇഷ്ടസിദ്ധിവരുത്തുകയും ചെയ്യും.

മഹാരാജ സംഗതി നോക്കിയാലും, വള്ളത്തോൾ നാരായണമനോനവർകളുടെ ഈ കൃതിക്കു, 'ഗണപതി' എന്ന പേർ വളരെ ഉചിതമായിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വകയായി ഉടനെ പുറപ്പെട്ടുവാനിരിക്കുന്ന 'ചിത്രയോഗം' എന്ന മഹാകാവ്യത്തിന്നു ഇതു വാസ്തവത്തിൽ ഒരു 'ഗണപതി കീഴ്ച്ച' താണെന്നു കൂടി മഹാജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കോട്ടയ്ക്കൽ, } വി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ.
 പൂർണ്ണ ഉപാധി ൧൦൦൦൦൦ }

ശ്രീ ഗണപതി*

ശീതളാചലകുമാരിയെപ്പുരാ
 ചൂതബാണരിപു വേട്ടു ശങ്കരൻ
 ശ്വേതശൈലനിലയത്തിലങ്ങുനോം
 ചേതനായ് പ്രഭു മടങ്ങിയെത്തിനാൻ. ൧
 ബാലയാം പ്രിയയിൽ നാണമാം തിര-
 ങ്ങലകൊണ്ടു മറവാർന്ന കാമനെ
 ലോലനായഥ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ
 ലീലയാ തുനികയായ് മഹാനടൻ. ൨

നീരദഭഗവതേകദാ, ഗുണോ-
 ഭാരയാമു കളിച്ചിടും വിധൗ,
 ചോരചാലനെയനാദരിച്ചു തൻ-
 ഭാരസമ്മനി കടന്നുചെന്നതേ. ൩

മജ്ജനോചിതമനോജ്ഞവേഷയാ-
 മജ്ജഗജനനി ഭന്തുദേഹ്നാൽ,
 സജ്ജമാർ സഖികൾ സംഭ്രമിജ്ജവേ
 ലജ്ജ വൃണ്ടു വിലയിച്ചു തങ്കലേ. ൪

ശ്രീമഹാശിവപുരാണത്തിൽനിന്നു.

വെണ്ണ തോൽക്കുമുടലിൽ സുഗന്ധിയം
 മെണ്ണ തേച്ചു, രയിലൊറ്റ മുണ്ടുമായ്
 തിണ്ണമേലരുളമാനന്മാണ്ഗി മു-
 ക്കണനേകി മിഴികൾക്കൊരുസവം .

●

ആ വിഭ്രഷണവിയുക്കുശ്ശാശ്രിയം
 ദേവി നിസ്തുലനിസർഗ്ഗകാന്തിയെ
 തുവി റിൽക്കുമുദകനു കണ്ടു ത-
 ജ്ജീവിതേശനു കുളിത്തു മാനസം .

൭

അഷ്ടംരൂപ പൊറഞ്ഞു ചണ്ഡി ചെം-
 തൃക്കടാക്ഷമുനയൊന്നലച്ചുടൻ
 തകുപോല, സമയത്തു ഗാരമുൾ-
 പ്പൂക്കു ദേവനെ വെളിജ്ജിറക്കിനാൾ .

●

കന്നിൽമാതമ മണാളനീ നില-
 ജ്ജിന്നി മേലസമയത്തൊരിജ്ജലം
 പന്നിടായ്വതിനു വേണ്ട കൃത്യമെ-
 നെന്നിതോത്തു നിജതോഴിമാരുമായ് .

●

അന്നകാരിയുടെ ഭൂതൃന്ദരാഷ്ട്രം
 ഹന്ത! നമ്മളുടെ തന്നെയെങ്കിലും
 സ്വന്തമാക്കയാരുവനിങ്ങു വേണ, മ-
 ത്വന്തനിഷ്ടയൊടു വാതിൽ കക്കുവാൻ .

●

പേർത്തിതാളികളുരയ്ക്കുവാൻ , പ്രൗഢ -
 പൂർത്തി വൃണ്ടോരു പുമാനയക്ഷണേ
 തീർത്തിതങ്ങു തിരുമെയ്യഴുകിയാ-
 ലാർത്തിനാശിനി ജഗൽസവിത്രിയാൾ .

൧൦

പദ്മതോന്നതസുലബ്ധാബ്ദഗകൻ ,
 പദ്മചന്ദ്രസുഭഗൻ , യുവാവവൻ
 ദേവഹാതുരകതുഫലങ്ങളും-
 ശ്ലവദാരസഖിമാർക്കു നൽകിനാൻ .

൧൧

ദേവി തന്നെയണിയിച്ചു പൊന്മണി-
 ത്തുവിഭൂഷണവരാംബരാദിയാൽ
 ആ വിശിഷ്ടപുരുഷന്റെ മെയ്യിലെ-
 ശ്രീചിലാസമൊരു നൂറിരട്ടിയായ് .

൧൨

അമ്മഹാജനനയകസീമ്നി ചേ-
 ള്തമ്മ മൂലംനി മുകൻ മേൽക്കുമേൽ
 സമ്മദോൽപുളകഗാത്രിയായ് പ്പണൻ,
 നമ്മവെച്ചു ചിരമോമനിച്ചുത .

൧൩

കാരുണീമയി , ഭൃശാനി പിന്നെയും
 പ്പൂരുകപ്രവരനോടിതോതിനാൾ :—
 ഘോരരൂപ , മമ പുത്ര , നീയൊടി-
 ണ്തൊരുമില്ലിഹ മദാജ്ഞ കേൾക്കുവാൻ .

൧൪

ധീരനായനിശമപ്രമത്തനായ്
 ഭാരപാലനചിഹ്നചരിയ്ക്കു മേ ;
 സൈപരമെൻ്റെ മനോദാദമാന്റിടാ
 താരടുക്കിലുമകത്തു കേറാലാ .”

൧൫

സാരമായ്ജനനി ചൊന്നതാനതാ
 കാരനായ്തലയിലേറ പുത്രനെ
 ഭാരപാലനചിഹ്ന നിന്തിനാൻ ,
 മൂരല്ലൊന്നഥ കൊടുത്തു പാപ്രതി .

൧൬

കാരണാത്മിക കൊടുത്ത കാഞ്ചന
 മൂരൽമുദ്രയെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപൻ
 പാരമേശരമണീമണീശ്രവ
 ഭാരസീമനി വിളങ്ങിനാൻ സദാ .

൧൭

വന്നു തിങ്ങിയ കുതുഹലേന , പി-
 റോന്നമീശപരി കുളിഞ്ഞൊരുങ്ങവേ
 ചെന്നു ധൃജ്ജടി , തലട്ടിനം കുറ
 ഞ്ഞൊന്നു കണ്ട പുതുകാഴ്ച കാണുവാൻ .

൧൮

വാരണാനതകനകത്തു വൃകുവാൻ
 പാരമുന്ദുകത വൃണ്ടടുകവേ ,
 ആരതെൻ ധരിയാതെ , നൃതന
 ഭാരപാലകനവൻ വിലക്കിനാൻ .

൧൯

ആ വിലാസപരനാം മഹേശനോ-
ട്ടാവിലാശയത വൃണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ :—

നേീ വിലകിട്ടുവതാരെയോണേടോ !
ദേവിതൻപ്രിയതമൻ , പിനാകി ഞാൻ .” ൨൦

ഹാരവാക്യമിതു കേൾക്കമാ പ്രതീ-
ഹാരവീരനപശങ്കമാതിനാൻ :-

നേരവും നിലയുമോത്തിടാതുമാ-
ശാരമെങ്ങിനെയണഞ്ഞിട്ടും ശിവൻ? ൨൧

മരമ്മ സമ്പ്രതി കുളിക്കുന്നേണു ; രാജ്-
സമ്മതത്തെ ലഭിച്ചതൊരിയ്ക്കലും
ഇമ്മണീശ്വരമണഞ്ഞിടാവത-
ല്ലമ്മഹേശപരനുമെന്നു നിശ്ചയം . ൨൨

നില്ല, നില്ല, നില വിട്ടിടായ്ക്കു ; ഞാൻ
ചൊല്ലുകുതി വകവെച്ചിടാതെ നീ
മല്ല കാട്ടിയണയുന്നതാകിലെ,ൻ-
തല്ല കൊണ്ടു തല വിണ്ടുപോം ദൃശം.” ൨൩

ശീരതത്ര ഗണിയാതുപാത്തധി-
ക്കാരനായ്ക്കയരമാ വൃഷാകനിൽ
സ്ഫാഹരരോഷമുമ താൻ കൊടുത്തു ചൊൻ-
മൂരലൊന്നഥ മയക്കിനാനവൻ . ൨൪

൨൧. ഹാരവാക്യം ഹരസംബന്ധിയായ വാക്യം
[ഹരന്റെ വാക്ക്].

പൊട്ടുമെല്ലണികൾ പൂണ്ട മാരിൽനിന്നു
 നൊട്ടു താഴെയടി കൊണ്ടു പാടുമായ്
 മറ്റു മാറിയ മരഹരനാ സ്വലം
 ചിട്ടു പോന്നിതു വിചിത്രചഷ്ടിതൻ. ൨൫

ഭൂമെത്തി, യൊരിടത്തിന്നു, തൻ-
 ദൈവാക്രതികളാം ഗണങ്ങളെ
 ഗൗരവൈശ്വര്യം ചെയ്തിവിട്ടിതൻ-
 ഭാരപാലനെയകറ്റിനിത്തുവാൻ. ൨൬

ചാരിലേവനുമധ്യശ്ചരാകമാ
 വാരിജായുധവിമാധികീകരൻ
 ഗൗരവതൻ തനുജനോടു, തൽഗൃഹ-
 ഭാരി ചെയ്തു ചിലത്തേതിനോക്കിനാൻ. ൨൭

കന്നുകൊണ്ടുമൊരിളക്കമെന്നിയേ
 സിന്നു, തൻസിലയിലുംബികാസുതൻ ;
 ചെയ്തു; തച്ചരിതമാക്രമങ്ങൾ ചെയ്ത-
 കന്നുവിലുനൊട്ടുണർത്തിനാരുടൻ. ൨൮

ചാലനത്രനകളീ സദാഷ്ടമാ-
 ബാലനക്കിമപി നീക്കിനിത്തുവാൻ
 സ്ഥലദീർഘജൻ വിങ്ങുൾ ശക്തരാ-
 യീലയെന്നിവിടെ വന്നു ചൊൽകയോ? ൨൯

ഞങ്ങളു നിങ്ങളൊരു കുഞ്ഞിനോടു തോ-
ററിങ്ങു പോന്നു നിലവായതുള്ളതാ!
തെങ്ങു പോലുയരുമീയുടൽക്കക-
ത്തെങ്ങുമെള്ളുവു നാണമില്ലയോ ?

൩൦

ഇവക പ്രൂവിനിന്നുനങ്ങൾ കേ-
ട്ടുവതോളമനുബദ്ധലജ്ജരായ്
ശൈവപാരിഷദർ ചെന്നു വീണ്ടുമാ-
ക്കാവലാളൊടു കയത്തു ചൊല്ലിനാർ :

൩൧

“ആരഹമ്മതി മുഴുത്ത നീയീഹ
പാരപാലത ലഭിച്ചുതെങ്ങിനെ ?
ദൂരവേ സപദി പോക നല്ലു ; ദു-
വാരവീര്യര,റികീശപാർഷദർ -

൩൨

ദേവദേവഗണമാണു നിയ്യമെ-
ന്നേവമോത്തു ദൂര ചെയ്യു ഞങ്ങളെ
സാവഹേലമിഹ ധിക്കരിപ്പിതോ,
ജീവനാശമെന്നുന്നതിനു നീ!

൩൩

പെട്ടുപോമപകടത്തി ീ, സ്ഥലം
വിട്ടു പോവതിനു താമസിങ്ങിൽ നീ ;
പെട്ടുപോവതിനൊടു ചേരമോതുമീ
മുട്ടു ഞങ്ങളിനി മാറിവെണ്ണയായ് .”

൩൪

ധൃഷ്ടനാത്തകണനോതി :—ഈന്തിനീ
 പ്ലിഷ്ടപേഷമതിൽ ? ഞാനാരിയ്ക്കലും ,
 വിഷ്ടപേൾപരിയനജനനൽകിടാ-
 തഷ്ടമുത്തിയെയുമിങ്ങു കേറിക്കാ. ൩൭

അത്ര കാവലിനു താൻ മൃഡാനിതൻ
 പുത്രനായ്ജഗതി ജാതനായ ഞാൻ ,
 എത്ര ഭീഷണികൾ നിങ്ങൾ ചെയ്തുകിടും
 വിത്രസിചൊഴികയില്ല തെല്ലുമേ. ൩൮

ശൂരൻ നിങ്ങളതിർ വിട്ടിനിബുലാൽ-
 ക്കാരമത്ര തുടരുന്നതാകിലോ ,
 വീരപദ്ധതിയിച്ചുന്നിനില്പിനൻ-
 ചൂരലിൻചുണയറിഞ്ഞിടാം തദോ !” ൩൯

എന്നു ചൊല്ലുമഗജാതന്ത്രജനം-
 ചെന്നു പാർപ്പദർ പിടിച്ചു തള്ളിനാർ ;
 നിന്നു , നിന്ന നിലയിൽശ്ശരിയ്ക്കുപൻ :
 കുന്നു കുറാടികളാൽക്കുലുങ്ങുമോ ? ൪൦

ശൂലിതൻഭടരവന്റെ ചൂരലാം
 കോലിനാലടികൾ രക്ഷണ്ടു മേനിയിൽ
 തോലിരിഞ്ഞു , ചില മുട്ടു വെച്ചു ക-
 ന്നാലിതൻവടിവിലാത്തു മണ്ടിനാർ. ൪൧

ഗൌരീതൻതനുജനാകിലെന്തീവൻ
പാരി വില്ലതേ; കറകെ'ന്നു താൻ
സൌരിസുരനായച്ചു പാർഷദേ-
ന്മാരിടച്ചിലൊടുത്തു പിന്നെയും; ൪൦

രാതിനാരവർ : ശീശോ, വൃഥാവിലീ-
വാതിൽ കാത്തുയിർ കളഞ്ഞിടാശ്ശു നീ;
ഏനീനം പടുതയേന്തുമന്തകാ-
രാതിയാൺതരവതോ, മ്വം വെള്ളണം! ൪൧

എന്നുകേട്ടവനുമിങ്ങു വേണ്ടതെ-
ന്തെന്നു. തെല്ലിടയിളക്കുജേല്ലവേ
വന്നുരച്ചിതൊരു മാതൃദാസി മെ-
ല്ലെന്നു, ദേവിയുടെ പുത്രനാടീദം; ൪൨

കോര്യദക്ഷ, തനതാജ്ഞ കാപ്പതിൽ
സൈമര്യമിത്രം ചെളിവാക്കമെങ്ങയെ
ഭൂത്യനഗ്രഹസമീലനാക്കിയി-
ട്ടാര്യദയവമരളുന്നു നന്ദിയൽ:- ൪൩

വത്സ, ഞാൻ മുദിതയായി, നിൻപ്രസൂ-
വത്സലതപമിത്രാച്ചു കാങ്കയൽ;
തപത്സനാഥമധുനാ മമാലയം;
മത്സരിച്ചിപർ വലേന കേറൊലാം; ൪൪

൪൦ സൌരി=സുരപുത്രൻ [യമൻ]

പ്രത്യുനീകപരിപീഡമൂലമീ
സ്തുത്യസുസ്ഥിരത് കൈവിടാത്തു നീ ;
കൃത്യനിഷ്ഠ കുറയാതിരിപ്പതേ
നിത്യമണ്ഗളനിദാനമേവനം. ' "

ഭൃഗു

പേരി, നമ്ബവിത്താളമാളിമാർ
വാരി കേറിയ മഹേശിതൻമതം,
നാശിതാക്ലമറിഞ്ഞു ഹർഷവാ-
രാശിയിൽത്തിരുകളിച്ചു' ബാലകൻ.

ഭൃഗു

കച്ച കെട്ടിയരയം മുറക്കി, വ-
മ്പിച്ച കാലുകളുഴിഞ്ഞു കൈകളുൽ
ഉൾച്ചലിപ്പൊഴിയെ നിന്നു ചോടുറ-
പ്പിച്ചവൻ പ്രഥമരോടു ചൊല്ലിനൻ

ഭൃഗു

കേണ്ടുകൊൾക , ഹരഭൃത്യർ നിങ്ങളുൾ-
കൊണ്ടു ദേവി നിയമിച്ചൊരാളിവൻ,
രണ്ടു കക്ഷികളുമൊന്നുപോലെ;യെ-
ന്തണ്ടു ദേദേ?—മധികാരവും സമം.

ഭൃഗു

നിങ്ങളീശനിലയാഗ്രഹലർ ; ഞാ-
നിങ്ങളുണ്ണയുടെ വാതിൽ കാക്കുവോൻ ;
മങ്ങൽ വിട്ടു വിട്ടുശാസനസ്ഥരായ്
തരങ്ങൾതൻ മുറയെ നാം നടത്തണം.

ഭൃഗു

ഇസ്ഥിതിയ്ക്കി,ഹ കരേറി നിങ്ങളീ-
 ഭൂസ്ഥിതിയ്ക്കു തുനിയുന്നതെന്തുവൻ?
 അസ്ഥിഭൂഷഭടരെവ് ഭയപ്പെടു-
 ന്നസ്ഥിരപ്രകൃതി ബാലനല്ല ഞാൻ? * ഉ

ഇതു വിരുദ്ധപഴിയായി നിങ്ങളെൻ-
 ദേവിതൻ ഗൃഹമണഞ്ഞിടാ ദൃഢം ;
 ജീവിതസ്പൃഹയായിരിയ്ക്കിൽ , വിട്ടുപോയ്-
 ക്കൊൾവിനൊ;നമിനിയോതുകില്ല ഞാൻ?" ഉ

ഭൂപ്രവൃത്തപയൊടാനതാസ്വരായ്-
 സ്സൂര്യജാരിഭടർ പോന്നു വീണ്ടുമേ
 ശൈത്യമുള്ള ശിരിജാത്മജൻറയാ-
 റെ പര്യമീശനെ നമിച്ചുണർത്തിനാർ. ഉ

ശ്രീതൃഷ്ണാകരമൗലി ചൊല്ലിനാ-
 നെ:--തുമില്ലവനു കൂസലെന്നതോ?
 പോർ തുടന്നിടുചിനെക്കിലങ്ങു ചെ-
 ന്നേ;--തുമട്ടിലുമാഴിക്കു വയ്യിനി. ഉ

ഉണ്ണിയെന്നു മലമാതിനെനന്നതേ
 ബുദ്ധി, നാമവനിലൊന്നടങ്ങിയായ്
 പെണ്ണിനുള്ളൊരു കളിക്കുരങ്ങനെ-
 നെണ്ണിടും നിയതമെന്നയാളുകൾ; ഉ

പ്രാണനാഥനിലുമിത്ര വാശി കാ-
ട്ടേണമെന്നു നിരൂപിച്ചതിൻ ഘലം
നാണമോടനുഭവിച്ചിടട്ടെ, യ-
ക്ഷീണഗദ്യഃ ഴമഗേന്ദ്രനന്ദിനി!”

●●

എന്നു ഭർത്തുമൊഴി കേട്ടു , കൈത്തരി-
പ്പൊന്നു രീപ്പതിനിടം കിടക്കുയാൽ
ഒന്നുപോലുദിതം രർഷദേവരം
ചെന്നുമാണമനോഭേദം പോരിനായ്.

●൩

ദനുകുശമരീചികൈതവാ-
ലന്തരല്ലിതസത്തലക്ഷ്മിയെ
ചന്ദ്രമാട്ടു വെളിച്ചാഴിയായുവാ-
വന്തകാരിഭേദോടിതോതിനാൻ :-

●൪

വേഗമെന്നെ, യൊരു ബാലനെന്നു-
ദ്യോഗരായി വെടിയായെ , കെരതുകാൽ
ഘം , ഗണാഗ്രൂരടരിനഞ്ഞിൽ
സ്വാഗതം സരസമോതിട്ടനു ഞാൻ!

●൮

ധാരിതാസ്രൂകലനല്ല , ചൈതൽ ഞാൻ
പോരിനിന്നു പുതുതായ്ത്തുടങ്ങുവാൻ ;
ഭൂമിശസ്രുഖലരായ നിങ്ങളോ
പേരിയന്ന പടയാളിമെഴലികൾ .

●൯

ഏകിലും, ഹിതമിതോതുവൻ : മോ-
 ശകിയല്ലി വലുതായ സൗഹൃദം ?
 വകിടകൂടാ, ഭാരൻ നിങ്ങളിൽ
 തെക്കിടത്ത പടി പോർ നടത്തുവിൻ. ന്നം

സന്നതാചിലസുരാസുരേന്ദ്രയാ-
 കുന്ന മജ്ജനാനന്ദൻ മണാളനെ
 ഇന്നശേഷഭേദമീനനാക്കി ഞാ-
 നെന്ന തൊറിവൻ കൈവരത്താലാ!" ന്നം

ഏ പമോതിയ ശിവാതന്ത്രജനം
 ദേവപാരിഷദരം പരസ്സരം
 സാവലേപമമ കൈതൂടൻഃത,
 ജീവലോകയേദായകം രണം. ന്നം

പോരിതത്ര വലുതാണു; കാണുവാൻ
 പോരികെ'ന്നു ദിവിഷജ്ജനങ്ങളെ
 പൂരിതാംബരമിളക്കിവിട്ടിതാ-
 ബേ'ഭരിശംഖമുരജാദിനസ്വനം. ന്നം

വട്ടമിട്ടു പരിപന്ഥിയെച്ചുഴ-
 നട്ടൊസമുഖരീകൃതാശരാഴ്
 പട്ടസം, പരത്ര, വാളു, ലുജ്ജ, വേൽ
 തൊട്ട ശസ്ത്രനിര തുകി പാർഷദർ. ന്നം

പെട്ടതില്ലുടലിലായുധോൽക്കരം
 തൊട്ട പാടു, മഗ്നജ്ഞാനമോ :
 തിട്ടമമ്മയുടെ തൃക്കടാക്ഷമാം
 ചട്ടയിട്ടവൻ വളവും തൃണം !

നൃക

ദ്വാരപാലതന്മണൻറെ പൊന്നണി-
 ചൂരൽ ഭൃസൂസിതശൈവസേനയിൽ
 സ്വൈരർലീലയൊടു ചിന്നി മിന്നിതേ :
 ശാരദാഭൂവി കൊള്ളിമീൻപടി .

നൃനൃ

ഭൂരിശക്തിമയഗാത്രയച്ഛിയാം
 ഗൌരി നൽകിമൊരു വേത്രയച്ഛിയാൽ
 പാരിൽ വീഴിയവനായുധപ്ലടാ-
 മാരി തുകിന മഹാഗണങ്ങളെ .

നൃക

നാക്കു തുങ്ങി, നടു കൂന്നു, ചൂരലിൽ-
 വീക്കു കൊണ്ടു തുരകൻ മിഴിച്ചുവോ !
 മൂക്കു പോയ് ദ്വിഗുണവൈകൃതാഘോരായ്
 പോക്കു മുട്ടി വിഷമാക്ഷകികരർ.

നൃവൃ

വീരനാമഗന്ധതന്മണൻറെ പൊൻ-
 ചൂരലാരടൽ മുറിഞ്ഞു, മേല്ക്കുമേൽ
 ചോര വാൻ ശിവസേന പൂതൂനി-
 ല്ലോരശോകവനികുഷ്ഠ തുല്യമായ് .

നൃൻ

ശൈലജാവിഷ്ണുരോഷരക്തയാൽ ,
 ശ്യാലളജ്ജടയിൽനിന്നു ജാഹ്നവി
 ലോലയായി വെളിയിൽപ്പതിച്ചു പോ-
 ലാലസിച്ഛൊഴുകി ചോരയാരടൻ . ൭൦

മന്ദിതപ്രസരമായ് രണ്ടേ , പരാ-
 സ്തന്ദി ശൈവബലമൊക്കയും ക്ഷണാൽ ;
 നന്ദിയും തനതു നാഥനിൽപ്പെട്ടും
 നന്ദി കാട്ടുവതിനന്നശക്തനായ് . ൭൧

ക്ഷീണരായ്ചിലർ കിടന്നുഴന്നു ; നി-
 ഷ്ഠ്യാണരായ്ബഹുവി പതിച്ചു തെല്ലുപേർ ;
 നാണമൊര ചിലർ പാഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു വൃ-
 ബാണവൈരിപദമൊശ്രയിച്ചുതേ . ൭൨

ചൂരലിന്നുപരി ശൈവയോധർതൻ-
 ചോര പറ്റിയതിടത്തു കയ്യിനാൽ
 വീരകേശരി തുടച്ചു നീക്കിയാ-
 ഭാരസീമ്നി നിലചായ് ശിവാസുതൻ . ൭൩

തൽക്ഷണം , ഹരി , വിരിഞ്ചി , ഭൂമിഭൂൽ-
 പക്ഷഭേദി മുതലായ ദേവകൾ
 ത്ര്യക്ഷസന്നിധിയണഞ്ഞു നശുരാ-
 യക്ഷതാദരമിതൊന്നുണർത്തിനാർ : ൭൪

“സൈന്യമാർത്തന്ദംകിങ്ങു പാവതീ-
ലാര, ദേവ, തവ ദാസർ ഞങ്ങളിൽ;
ആരറിഞ്ഞിട്ടു? ചിത്തത്തു ലീലയാ-
ണാരചിച്ചതു, കലീലനാം ഭവാൻ!”

കരി

നീരജാസനനൊടിദൃച്ഛുഡന-
നേരമേവമരംചെയ്തു സസ്മിതം :-
“ദോരപാലനൊരു ബാലനണ്ടുമാ-
ഗാരസീക്തി മരുവുന്നു ധൃഷ്ടനായ് .

നെ

ഗോഹവേശനനിരോധിയുമവൻ
സാഹസപ്രിയനഖണ്ഡവിക്രമൻ
ആഹവത്തിലെതിരിട്ടു മരുട-
വ്യൂഹമുഖ്യരെ വിഭഗരാക്കിനാൻ .

കരി

സുപ്രശാന്തമതിയാകമങ്ങു താൻ
ക്ഷിപ്രമാ സ്ഥലമണഞ്ഞു , നീതിയാൽ ,
അപ്രമേയബലനാമവന്നു തെ-
ല്ലുപ്രസാദമുഖവാക്കിടേണമേ !”

വ്യ

എന്ന, നങ്ഗമനന്റെ മഞ്ജുവ-
കന്ന വാക്കു നിശമിച്ചു പത്തുജൻ
ചെന്നണഞ്ഞിതു മാഹിമാരുമൊ-
ത്ത, നന്ദേന്ദ്രതനയാഗൃഹാന്തികേ .

കൻ

മുന്യാലെയ്തീയ പിതാമഹന്റെ വെണ്-
കമ്പി പോലെ നെടുതായ താടിയെ
വെമ്പിയേററ പിടികൂടിനാൻ ബലാൽ
വമ്പിയന്ന ഗിരിജാകുമാരകൻ. വ്യാ

“അരുത,രുത,നകമ്പ്യന,ന്തണൻ , ഞാൻ
ഓപാരുവതിനല്ല, ശമത്തിനായണത്താൻ ;
പരഷ്ത കരുതാസ്തിവകലെ”നായ്.
ഞെരുതെരെ നാനുവനാത്തുകേണു പാഞ്ഞു. വ്യാ

അകമെരിയുമജന്റെ പിന്യു ഭീതി-
ത്തികവാടു പാഞ്ഞു , ഹരാദ്രിധാതുഭൂവിൽ
വികലഗതി കമിഴ്ന്നു വീണ വൃദ്ധ-
ഷ്ഠികളുടെ താടികൾ ചായമിട്ടു പോലായ്. വ്യാ

അജനിലുമനയു തുടന്നു ദേവ്യാ-
രുജനെ വധിപ്പതിനി,ലുരോഷനീശൻ
നിജഗണനിയുതങ്ങളോടു കൂടെ
സജവമയച്ചു സുരഭജത്തെയെല്ലാം. വ്യാ

ഭൂതപ്രേതപിശാചദേവപുതന-
യ്ക്കെല്ലാം പുരോഗാമിയായ്
സ്ഫീതശ്രീമധുമാമി ചെല്ലുവതു ക-
ണ്ടാനോതി ദേവീസുതൻ :-

മോൽ തങ്കേണ്ട ; നിനക്കു തെല്ലുവകയാ-
 യെൻചൂരലേ ! വൻചമു-
 പ്രാതം മുഴു വരുന്നതുണ്ടു , സുമഹാ-
 വിക്രാന്തി ചക്രായുധൻ . ”

പൃ൪

ഏറ്റവും വീരൊടു , വിഷ്ണുവിൻ പിറകിലായ്-
 ദ്രേവാദിസൈന്യങ്ങൾ ചെ-
 ന്നോരദ്രീനുകമാരികാതനയനിൽ-
 ത്തുക്കുന്ന ശസ്ത്രോൽക്കരം ,
 ചീരം ചേർന്നിടുമാറസംഭ്രമമവൻ
 വീത്തുന്ന വൻചൂരലിൻ-
 കാരാങ്ങോര പരന്നുപോയ് , കരിയില-
 കൂട്ടം കണക്കുണ്ടുസാ .

പൃ൫

അരം പെടാതെ,യതിലോരമിരമ്പി,യെണ്ണ-
 മാരസ്രവീചികളുമേന്തിടുമണ്ണുലത്തെ
 ചൊല്ലു നീളെയുമിളക്കി മരിച്ചു ബാല-
 നൊരൊക്കു വാരിധിയെ മന്ദരമെന്നപോലെ . പൃ൩

ലോകാംബ തൽക്കുണ,മസംബ്രരിപുകൾ മുഴു-
 മേകാകിയാം നിജസുതന്നടരിൽത്തുണപ്പാൻ
 ഏകാന്തരോഷവശയായ് വിരചിച്ചയച്ചു-
 ളാകാരദീഷണകളാമിരുദേവിമാരെ .

പൃ൭

കുന്നൽക്കാർ താൻ , കരാളോന്നതനരരൂപിയാ-
 ലൊന്നു ; മരറതു ശുദ്ധം
 മിന്നൽച്ചാത്തി; വിധത്തിൽവ് ഭൂജപരിഘശരോ-
 ദ്രിക്തമാശ്ശകതിയു മം ,
 സന്നദ്ധാശേഷഭവപ്രമഥപുതനയാം
 പന്നഗശേഷത്തിനേറെ-
 സ്സന്നതപം ചേരമരറാൽലരിയടർനല-
 ത്തിന്നു മദ്ധ്യേ വിളങ്ങി.

വ്യവ

ഭൂതമത്സ്യപ്രചീരപ്പരിഷ്കളഗജാ-
 മന്ദിരപോരദേശ-
 ത്രാതാവിൻനേക്കു താരധാനിമുഖരമയ-
 ജ്ഞന ശസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം
 പാതാളം തോരറ വായ്കൊണ്ടുടൻടനെ വിഴ-
 ണ്ടീടുമാശ്ശകതികൾക്ക-
 ബാതാ,ദൈത്യാരിതൻ ചക്രവൃമടർനടുവിൽ-
 പ്പപ്പടപ്രായമായി!

വ്യൻ

നാനാശസ്ത്രങ്ങൾ തീണ്നാരളവ,മരഗണ-
 ശ്രോണിയെത്തന്നെ ഭക്ഷി
 പ്പാനായ് വായും പിളത്തിവ് ഭയദ്രവടിപിലാ-
 ദ്രേവിമാർ കൈതുടർന്നു ;
 ഭീനാക്രന്ദങ്ങൾ ഹൊങ്ങീ പടയിൽ ; ജ്ഞിജന-
 ത്തിന്റെ ഹാഹാരവത്താൽ
 വാനാകെത്താൻ മുഴങ്ങി; പ്രളയമണകയാ-
 യെന്നു ലോകം നടുങ്ങി.

ൻ

തീരപ്പെട്ടിപ്പുറങ്ങളുപുതവലമഥനം-
 ദൃഗൃഗീവാണർ പോലും
 പാരെങ്ങും പാഞ്ഞു ഭൂതപ്പടയൊടുമിടചേർ
 ന്നാത്തുഴന്നീടുമപ്പോൾ ,
 നേരെത്താക്രോധമേന്തിടിന പുരരിപു താൻ
 തന്നെയൊക്കാനുശീക
 ന്മാരെപ്പാടേ വിലക്കി,പ്പിറകിലവരമായ്
 ഞരൂ പോരിന്നണഞ്ഞു . ൻച

അന്നേരം പോയ് മറഞ്ഞീടിന സഹജകളാം
 ദേവിമാർതൻ ബലം കൈ
 വന്നേറൊഴുകതനായ്തീർന്നാരു ശിവദയിതാ-
 മന്ദിരദോരപാലൻ
 ചെന്നേൽക്കും ദേവഭൂതപ്പടകളുഴലുമാ-
 റു നെട്ടുംചൂരൽ മിന്നി-
 ചെന്നേ , ഭൂകാന്തനാകും വിധുവിനരളിനാൻ
 ഭൂസമാശ്ലേഷസൗഖ്യം ! ൻച

ബോധം കൈക്കൊണ്ടെഴുന്നേറുടനെയതിരിട്ടും
 വിണ്ണുപോടൊത്തു വീണ്ടും ,
 വൈധവ്യം പൂമകൾക്കേല്പതിനിട വരമാ-
 രകമാടുന്ന ലാക്കിൽ ,
 ഹാ , ധന്യശ്രീമഹേശീതനയനുടെ ശിര-
 സ്സുഗ്രന്തുലായുധത്താൽ
 ക്രോധശൂരൻ മുറിച്ചിട്ടിതു , ശമനരിപു
 സ്വാമി താൻ സാഹസത്താൽ ! ൻച

ആകെഗ്രാജസ്സായ ഭയിതാ-
 പുത്രനെക്കൊന്നുവീഴ്ത്തി-
 ഘോരസഹൃത്തിജ്ജപിതമുഖനായ്
 നിന്നിതീശൻ മുഹൂർത്തം ;
 ആകുപ്പാടേ ഭവനമതുനേ-
 രത്ത നിദ്രയ്ക്കുചേർത്തു-
 വൈകല്യത്താൽ പടവിലിഖിത-
 പ്രായമായിച്ചമഞ്ഞു .

നര

സുന്ദരപ്രാദകോപം തടവിന ശിവതൻ
 മെയ്യിൽവിന്നക്ഷണം താൻ
 ഭാനശ്രീശക്തിസാഹസ്രകമുലകരതി-
 ജ്ജായ്പ്പുറപ്പെട്ടു വീണ്ടും ,
 വാനം മന്നം നിറഞ്ഞുൽക്കടമിളകിടവേ ,
 നിജ്ജാർഷീന്ദ്രൻ ഭക്തി-
 തേനൻമുച്ചേരും സുവതഃലോകവിധമഹിഷ്ഠൽ-
 ക്കാന്തയെഴ്ത്താന്തയാക്ഷീ .

നര

ഘ്രീനാലൈ,നുണ്ണി ജീവിച്ചി,വനഖിലഗണാ-
 ഭ്യക്ഷനായ്പ്പൂജനായും
 വന്നാലല്ലാതെ , പാരിന്നഴലിതൊഴികയി-
 ല്ലാ,-യതിനായ് ശ്രമിച്ചിൻ !”
 എന്നാത്യാദേവി കല്പിച്ചതു കരൾ കളിരെ-
 ക്കേട്ടു ദേവർഷിപുനം
 ചെന്നാരൽത്താണുണർത്തിച്ചുളവ,തിനപദേ-
 ശിച്ച മാതൃം മഹേശൻ .

നര

ദേവൻ കല്പിച്ചു വണ്ണം, സുരമുനികൾ വട-
 കോട്ടു പോയിട്ടു മുൻകാ-
 ണായ് വന്നോരേകദന്തദിപമണിയെ വധി-
 ച്ചു, യതിനന്തമാണ്ഗം
 വൈവർണ്യാപേതമെത്തിച്ചു, ഗദാഹിതുകമാ-
 രന്റെ മെയ്യോടിണക്കി-
 ഞ്ഞു പശ്രീമന്ത്രശൃംഗോദകമുപരി തളി-
 ച്ചീടിനാനുരൂപഹർഷം.

ൻറെ

ക്ഷണത്താൽ, പ്രാണൻപുണ്ടുനന്തപി,
 ഗൌരീതനജന-
 ഞ്ഞുണർന്നുപോലേ, സസുഖമെഴു-
 നേറു ഗജമുഖൻ;
 ഇണങ്ങി ദിക്കുണ്ടും തെളിവു;മര-
 വിദ്യാധരവധു-
 ഗണം പാട്ടും കൂത്തും മുഹൂരപി മു-
 തിർത്തു മുദിതമായ്.

ൻവ

വൈരം വിട്ടു, യിരാർന്ന പുത്രനെ മുദാ
 ലാളിച്ചിടും ദേവിതൻ
 ചാരത്തെക്കു സുരർഷിമുഖ്യർ കനിയി-
 ചെത്തിച്ചു കാമാന്തകൻ
 നീരംപ്രാദരനാം മഹന്റെ തലയിൽ-
 സ്നാനഗ്രഹം തൃക്കര-
 ത്താപ്പിച്ചു, ഗണേശനാക്കിയഭിഷേ-
 ചിച്ചാനതുപേരേസംവം.

ൻൻ

സമരശിരസി ശ്രീമദ്ദേവീസു-

തൻ പ്രമഥിച്ചൊരാ

പ്രമഥമുടൻ മുറം നിദ്രാവി-

മുക്തർ കണക്കിനേ ,

അമരമുനിമാർ വാഴ്ത്തും ഭൃത്യജ-

യന്റെ കടാക്ഷമ-

മമലസുധയാലുജീവിച്ചേറ-

യത്തി മഹോത്സവം .

൧൦൦

ദേവന്മാർക്കും ഗണേശമുഖത്തിനുമിടയിൽ ദേ-

വീയ്ക്കു കെട്ടുപൊ-

നീവണ്ണു ലീലയൊന്നാടിയ ഭഗവതിതൻ

പൈതൽ , വേതസ്യചക്രൻ ,

“ഏവം വൃദ്ധവൃദ്ധൻ ജഗതി ഗണപതേ ,

വിപ്ലവാജൻ ഭവാനെ”-

നേവം ബ്രഹ്മാദ്യദേഹം പരവൃഥം വണ-

കൃത്തിൽ വാണിജയീപ്തം .

൧൦൧

